

KL

TIL POLITIKERE PÅ BESKÆFTIGELSESOMRÅDET

ØKONOMISTYRING PÅ BESKÆFTIGELSES- OMRÅDET

Indledning

Beskæftigelsesområdet har i mange år været præget af store forandringer. Reformen af førtidspension og fleksjob, af kontanthjælp og sygedagpenge samt ændrede forudsætninger for den beskæftigelsesrettede indsats og en forenkling af Lov om aktiv beskæftigelsesindsats har vendt op og ned på, hvordan økonomien på beskæftigelsesområdet er sammensat, og hvordan området kan styres.

Denne pjece er udarbejdet af KL med støtte fra KommuneKredit med henblik på at understøtte politikerne i den politiske styring af beskæftigelsesområdet. I pjecen præsenteres grundlæggende begreber relateret til den økonomiske styring af beskæftigelsesområdet, og der præsenteres en række perspektiver vedrørende budgetlægning og –opfølgning.

Pjecen har således to grundlæggende formål. Den skal for det første fungere som en ABC om økonomien på beskæftigelsesområdet, der både giver overblik og forklarer væsentlige begreber, sådan at pjecen kan bruges aktivt i økonomistyringen på området – både som opslagsværk og som inspirationsguide.

For det andet skal den gøre læseren i stand til at gøre sig overvejelser omkring styringen af området. Herunder særligt i forhold til budgetlægning og –opfølgning, hvor ændrede lovgivning og forudsætninger konstant kræver stort fokus.

Pjecens målgruppe består af medlemmer af kommunernes beskæftigelsesudvalg, der ønsker at komme et spadestik dybere ned i beskæftigelsesområdet med henblik på at sikre politisk ejerskab af beskæftigelsespolitikken i den enkelte kommune.

God læselyst!

SENSTE REDAKTION

2. udgave
Senest redigeret 5. august 2023

KONTAKTPERSON

August Frisenberg Buhl,
AUFB@kl.dk,
tlf. 33703571

Indholdsfortegnelse

Indledning	2
Generelt om økonomi på beskæftigelsesområdet	4
Overordnet opdeling af overførselsudgifter	5
Budgetgaranterede udgifter	5
Øvrige overførselsudgifter	5
Udgifter til forsikrede ledige og beskæftigelsestilskud	Fejl! Bogmærke er ikke defineret.
Økonomiaftale mellem regeringen og KL	5
Overførselsskøn	5
Lovændringer og DUT	6
Midtvejsvurdering af budgetgarantien og øvrige overførsler	6
Statsrefusion og kommunal medfinansiering	7
Driftslofter	7
Statsrefusion og refusionstrappe	7
Budgetlægning	9
Budgetopfølgning	10

Generelt om økonomi på beskæftigelsesområdet

Beskæftigelsespolitikken i de danske kommuner består overordnet af tre elementer, som det er nødvendigt at skelne mellem. Det første element er *ydelser*, der består af de økonomiske overførsler til borgere. Det andet element er *indsatser*, som dækker over de værktøjer og initiativer den enkelte kommune kan igangsætte med henblik på at hjælpe borgere i beskæftigelse. Det sidste element er *myndighedsudøvelse*, der er borgerens indgang til kommunen.

**Ydelser,
indsatser og
myndigheds-
udøvelse**

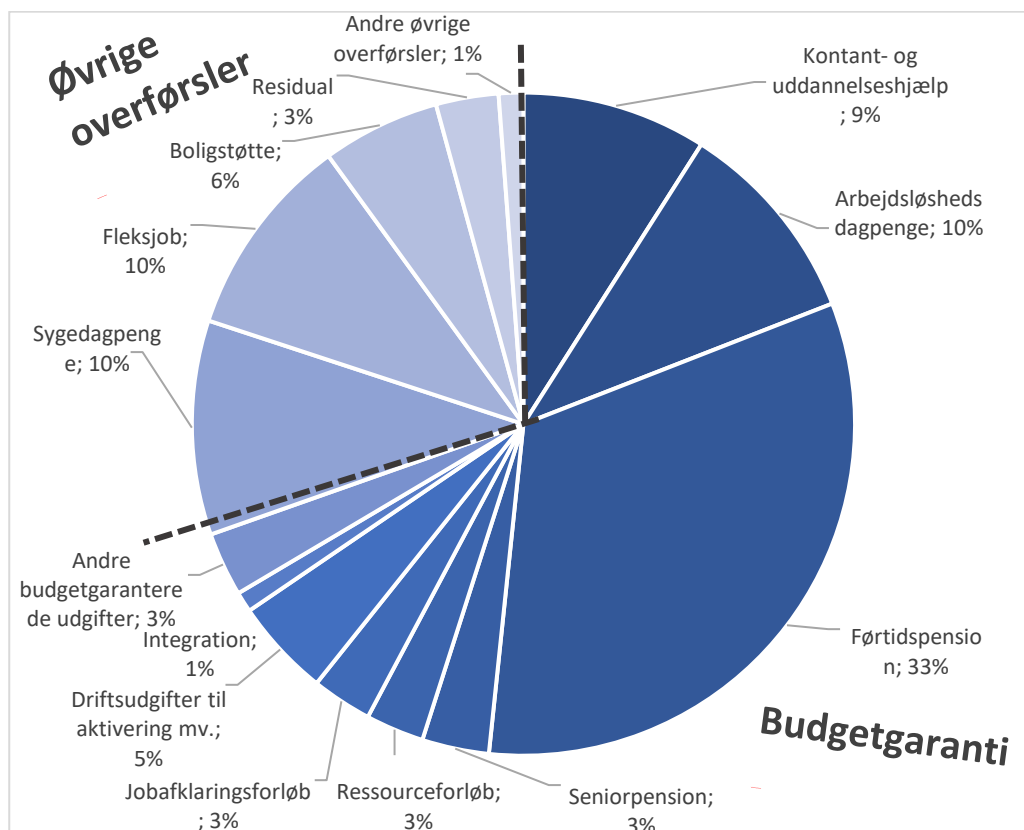
I denne pjeces vil det primære fokus være på *ydelser* og *indsatser*, da det er disse to elementer, der udgør overførselsområdet i økonomisk forstand. *Myndighedsudøvelsen* indgår som led i den samlede administration i kommunen, og er en *serviceudgift*, mens *ydelser* og *indsatser* er *overførselsudgifter*.

Når det er nødvendigt at skelne mellem *serviceudgifter* og *overførselsudgifter* skyldes det grundlæggende, at finansieringen er forskellig, og at de er underlagt forskellige styringsmekanismer. Således er serviceudgifterne omfattet af den kommunale serviceramme, der for kommunerne under ét fastlægger niveauet for den kommunale service.

**Serviceudgift og
overførselsudgift**

Overførselsudgifterne – bestående af *ydelser* og *indsatser* – er opdelt i to overordnede kasser. Den ene kasse består af udgifter under *budgetgarantien*. Den anden kasse består af udgifter under *øvrige overførsler*. Tidligere lå udgifter til forsikrede ledige under *beskæftigelsestilskuddet*, men det er blevet afskaffet fra og med 2020 og udgifterne indgår derfor nu i budgetgarantien.

De samlede nettooverførselsudgifter udgjorde i 2022 for kommunerne under ét ca. 90,3 mia. kr., hvilket svarer til ca. 22 pct. af kommunernes samlede nettodriftsudgifter. I figuren herunder er overførselsudgifterne opdelt i de to overordnede kasser:

Overordnet opdeling af overførselsudgifter

Budgetgaranterede udgifter

En stor del af kommunernes overførselsudgifter er omfattet af en såkaldt *budgetgaranti*. *Budgetgarantien* sikrer som udgangspunkt, at den kommunale økonomi under ét ikke påvirkes af udgiftsudviklinger, som er nært forbundne med konjunkturudviklingen. Helt grundlæggende betyder dette, at kommunerne under ét kompenseres krone for krone for *overførselsudgifter* under *budgetgarantien*.

Som det fremgår på side 4, omfatter *budgetgarantien* blandt andet udgifter til *ydelser* som kontant- og uddannelseshjælp, førtidspension og ressourceforløbsydelse samt udgifter til *indsatser* under driftsudgifter til aktivering.

Som konsekvens af *overførselsskønnet* foretages der årligt en *budgetgarantiregulering*. *Budgetgarantireguleringen* regulerer bloktilskuddet til kommunerne. *Budgetgarantien* består således af et beløb, der lægges til eller trækkes fra bloktilskuddet. Beløbets størrelse afhænger af de reelle kommunale mer- eller mindreudgifter på *overførselsudgifterne* under *budgetgarantien*. Dermed sikres det, at den kommunale økonomi under ét ikke påvirkes af udgiftsudviklinger, som er nært forbundne med konjunkturudviklingen.

Øvrige overførselsudgifter

Øvrige overførsler dækker over *overførselsudgifter*, som ikke er omfattet af *budgetgarantien*. Det er overførselsudgifter, som vurderes at være mindre konjunkturafhængige. Som det fremgår på side 4, omfatter øvrige overførsler blandt andet sygedagpenge, fleksjob og boligstøtte.

Øvrige overførsler reguleres i overensstemmelse med forhandlede DUT kompensationer ligesom, at *overførselsskønnet* for de *øvrige overførsler* indgår som led i den samlede *økonomiaftale*.

Økonomiaftale mellem regeringen og KL

Hvert år indgås der mellem regeringen og KL som udgangspunkt en aftale om kommunernes økonomi for det kommende år. Denne aftale omtales *økonomiaftalen*, og indgås som regel ultimo maj/primus juli. *Økonomiaftalen* ligger til grund for regeringens finanslovsforslag.

I *økonomiaftalen* er der særligt tre forhold, som er relevante for beskæftigelsesområdet. Det ene forhold vedrører *overførselsskønnet*. Det andet forhold vedrører *lovændringer* og *DUT*. Det tredje forhold vedrører en eventuel *midtvejsregulering*.

Overførselsskøn

Overførselsskønnet er det forudsatte niveau i indeværende og kommende år for *overførselsudgifterne*. *Overførselsskønnet* dækker således over forventningerne til kommunernes samlede udgifter til *ydelser* og beskæftigelsesrettede *indsatser*. Der skønnes særskilt for både *budgetgarantien* og *øvrige overførsler*.

Det er regeringen og KL, som forhandler og opnår enighed om *overførselsskønnet*. *Overførselsskønnet* tager grundlæggende udgangspunkt i forventninger til ledighedsudviklingen i landet, hvor konsekvenser af ny eller ændret lovgivning er indarbejdet. Det er væsentligt at tilføje, at det forudsatte niveau for *overførselsudgifterne* er udtryk for et forhandlingsresultat for kommunerne under et. Den enkelte kommune kan dermed godt opleve en udvikling som ikke stemmer

Budgetgarantien sikrer kommunerne mod konjunktursving

Øvrige overførsler er mindre konjunkturafhængige

Overførselsskønnet angiver det forudsatte udgiftsniveau og ligger til grund for finansieringen

overens med det samlede *overførselsskøn*. KL udsender dog *overførselsskønnet* på kommuneniveau, hvor fordelingen tager udgangspunkt i senest kendte regnskab.

I overførselsskønnet skønnes der både over det forventede niveau i indeværende år og i det efterfølgende budgetår. Skønnet for indeværende år lægges som udgangspunkt til grund for *midtvejsvurderingen*, mens skønnet for det efterfølgende år ligger til grund for finansloven.

Lovændringer og DUT

Det udvidede totalbalanceprincip (DUT) indebærer, at kommunerne kompenseres under ét, når regeringen og Folketinget vedtager nye love eller foretager regelændringer med økonomiske konsekvenser for kommunerne. *DUT* sikrer dermed, at kommunerne får tilført eller frataget de økonomiske midler, der kan relateres til vedtagne regelændringer, der medfører enten flere eller færre udgifter i kommunerne. *DUT* estimeres på baggrund af forhandlinger mellem fagministerier og KL, hvor der som hovedregel opnås enighed om de økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Kommunerne kompenseres for lovændringer gennem DUT

Overordnet set opdeles de økonomiske konsekvenser, der på beskæftigelsesområdet forhandles *DUT* om, i tre kategorier: 1. *budgetgaranti*, 2. *øvrige overførsler*, 3. *service*. Dermed forhandles der *DUT* for både *ydelser* og *indsatser* – dette i de to første kategorier – samt for *service* – dette i den tredje kategori.

Midtvejsvurdering af budgetgarantien og øvrige overførsler

Overførselsskønnet vedrører både de forventede udgifter i indeværende budgetår og i efterfølgende budgetår. *Overførselsskønnet* for udgifterne under *budgetgarantien* og *øvrige overførsler* i det indeværende budgetår danner grundlag for en *midtvejsvurdering*. *Midtvejsvurderingen* har til formål at vurdere, hvorvidt der er betydelige ændrede forudsætninger for det overførselsskøn, der er forudsat i det igangværende år.

Midtvejsvurderingen kan give anledning til en *midtvejsregulering* af budgetgarantien og øvrige overførsler, hvis der synes at være grundlag herfor, hvilket vil bero på en forhandling mellem regeringen og KL som led i *økonomiaftalen*.

De eventuelle midtvejsreguleringer har betydning for finansieringen i indeværende år

Det er vigtigt, at denne *midtvejsregulering* ikke forveksles med *budgetgarantireguleringen*, der vil blive behandlet særskilt i senere afsnit.

Med *midtvejsreguleringen* forstås, at kommunernes finansiering i indeværende år reduceres eller hæves i forhold til det oprindelige *overførselsskøn* for indeværende år.

En negativ *midtvejsregulering* af *budgetgarantien* og de *øvrige overførsler* vil betyde, at kommunernes finansiering bliver lavere end oprindeligt antaget, hvilket bør indarbejdes i budgetopfølgningerne i kommunen.

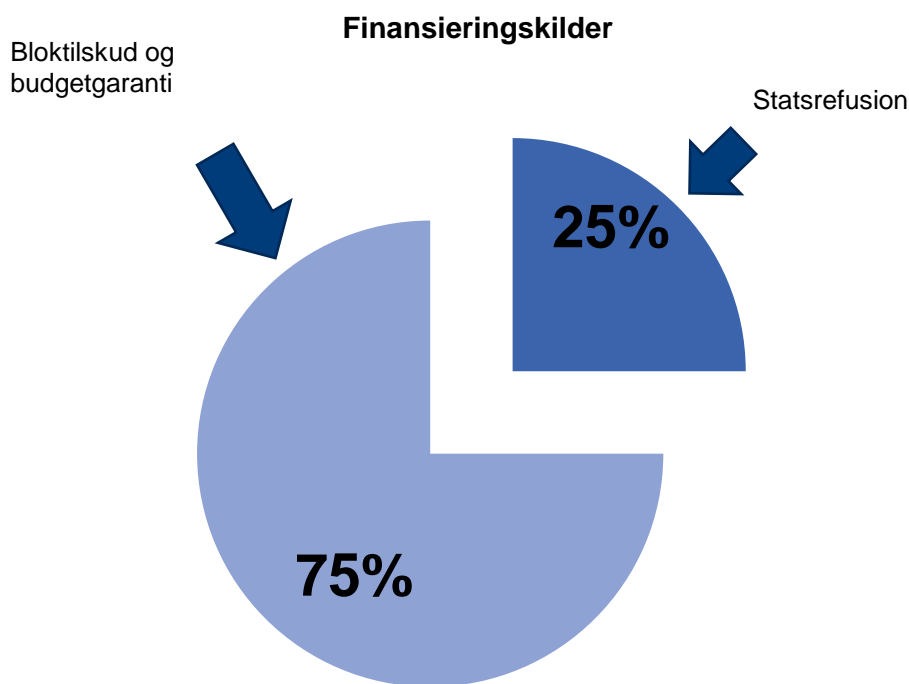
Statsrefusion og kommunal medfinansiering

De kommunale udgifter til *overførselsudgifter* i form af *ydelser* og *indsatser* på beskæftigelsesområdet finansieres forskelligt. For kommunerne under ét sikres finansieringen gennem *statsrefusion*, *bloktilskud* og *budgetgaranti*.

Statsrefusion afregnes på baggrund af aktivitetsniveauet

Den enkelte kommune modtager *statsrefusion* eller afregner en *kommunal medfinansiering* for en stor del af *overførselsudgifterne*. *Statsrefusion* gives til kommuner på baggrund af aktivitetsniveauet for både *ydelser* og *indsatser* afhængigt af den gældende lovhjemmel for den enkelte *ydelse* eller *indsats*. *Kommunal medfinansiering* afregnes alene til *ydelser* afhængigt af den gældende lovhjemmel. Den *kommunale medfinansiering* på beskæftigelsesområdet afviger i realiteten ikke fra *statsrefusionen* i forhold til økonomistyringen, da forskellen alene vedrører, hvem der oprindeligt afholder udgiften.

Inden regler om *statsrefusion* og *kommunal medfinansiering* uddybes nærmere er det imidlertid vigtigt at understrege, at *overførselsskønnet* aftales som nettoudgifter for kommunerne under ét. I *overførselsskønnet* skelnes der således mellem de skønnede statslige *overførselsudgifter* og de skønnede kommunale *overførselsudgifter*. Det er således alene de skønnede kommunale *overførselsudgifter*, der fremgår af *overførselsskønnet*, hvilket svarer til kommunernes forventede nettoudgifter.

Driftslofter

Isoleret for *indsatser* er der historisk som oftest ydet *statsrefusion* på 50 pct. inden for en beløbsgrænse kaldet *driftslofterne*. Disse *driftslofter* er sammen med *statsrefusionen* afskaffet med virkning fra henholdsvis 1. januar 2019 og 1. juli 2019 for en lang række *indsatser*. Derfor refter alene *statsrefusion* for en begrænset del af *indsatserne* på beskæftigelsesområdet. Formålet med afskaffelsen af *driftslofterne* er at forenkle styringen og dels at lade det være op til kommunen selv at vurdere, hvordan den vil prioritere på beskæftigelsesområdet.

Driftslofter afskaffes

Statsrefusion og refusionstrappe

Ses i stedet på *ydelserne* kan disse opdeles i *ydelser*, der er omfattet af *statsrefusion*, og *ydelser*, der er omfattet af *kommunal medfinansiering*. Omfattet af den *kommunale medfinansiering* er følgende *ydelser*, hvorfor de resterende er omfattet af *statsrefusion*:

- Førtidspension

- Seniorpension
- Særlig støtte under kontant- og uddannelseshjælp
- Boligstøtte
- Arbejdsløshedsdagpenge

For ydelser med *statsrefusion* og *kommunal medfinansiering* er de fleste i dag omfattet af *refusionstrappen*, som blev indført i 2016 i forbindelse med refusionsomlægningen. Refusionsomlægningen betyder, at størrelsen af *statsrefusionen* og den *kommunale medfinansiering* afhænger af *varigheden* af den enkeltes ledighedsforløb. Formålet er at give kommunerne et større incitament til at sikre, at den enkeltes ledighedsforløb forkortes, hvilket understøtter fokus på effekt af indsatsen.

Herunder fremgår *refusionstrappen*, der viser andelen af enten *statsrefusion* eller den *kommunale medfinansiering* for ydelser omfattet af *refusionstrappen* fordelt på *varigheden* målt i uger:

Varighed (uger)	0.-4. uge	5.-26. uge	27.-52. uge	>52. uge
Statsrefusion	80%	40%	30%	20%
Kommunal medfinansiering	20%	60%	70%	80%

Som enkelt kommune kan man opleve, at den gennemsnitlige *statsrefusion* eller *kommunale medfinansiering* for et ydelsesområde afviger fra det forudsatte i *overførselsskønnet*, hvis kommunen oplever, at deres borgere er kortere eller længere tid på offentlig forsørgelse end i landet som helhed. Derfor bør man i budgetlægningen og –opfølgningen være særligt opmærksom på den gennemsnitlige *statsrefusion* og *kommunale medfinansiering*, der, for *ydelser* omfattet af *refusionstrappen*, afhænger af borgerens *varighed* på offentlig forsørgelse.

Refusionstrappen har stor betydning for den enkelte kommunes udvikling på området for *overførselsudgifter*. Det er derfor væsentligt løbende at analysere de kommunale enhedspriser for de enkelte ydelsesområder. En stigende enhedspris som følge af lavere gennemsnitlig *statsrefusion* kan medvirke til, at udgiftsudviklingen i kommunen adskiller sig fra resten af landet, hvilket kan være en udfordring for den enkelte kommune, da finansieringen overordnet set gives til kommunerne under ét.

Refusionstrappen giver et økonomisk incitament til at få ledige hurtigt i arbejde

De løbende budgetopfølgninger, som også er beskrevet i det efterfølgende afsnit, kan med fordel indeholde analyser af de kommunale enhedspriser for de enkelte ydelsesområder, da de kan have økonomiske konsekvenser i indeværende og efterfølgende budgetår.

FLIS PÅ BESKÆFTIGELSESOMRÅDET

Med introduktionen af beskæftigelse som et nyt dataområde i FLIS, bliver der givet adgang til en række stærke værktøjer til analyse af kommunens beskæftigelsesindsats, identifikation af fokusområder og monitorering af strategiske pejlemærker.

FLIS vil indeholde ydelsesrefusionsdata, kommunale aktivitetsdata og ydelsesforløbsdata.

Budgetlægning

Økonomien på beskæftigelsesområdet er kompleks. Området har historisk været præget af mange forskellige ydelsestyper og herunder forskellige refusionsprocenter. Dertil kommer de mange lovændringer, der får betydning inden for budgetområdet. Det stiller store krav til budgetlægning og –opfølgning på området, hvor det jævnligt er nødvendigt at vurdere, hvorvidt budgetlægningen af området er tidssvarende.

Derfor anbefales det, at kommunen laver *pris- og mængdefremskrivning* som grundlag for budgettet på beskæftigelsesområdet. På den måde sikres et budgetgrundlag, som muliggør en løbende opfølgning, og som kan forklare eventuelle skred i budgettet som følge af ændring i forhold til budgetforudsætningerne.

Pris- og mængdefremskrivninger kan forbedre økonomiopfølgningen

Den enkelte kommune bør være særligt opmærksom på ledighedsudviklingen på de enkelte ydelsesområder, sådan at det løbende er muligt at beregne det forventede antal fuldtidspersoner på hver enkelt ydelse som grundlag for *mængdefremskrivningen*.

Prisfremskrivning bør være fokuseret omkring en enhedspris for hver enkelt *ydelse*, der løbende sammenholdes med den gennemsnitlige *varighed* for ledige på ydelsen, sådan at den gennemsnitlige refusionsprocent for *ydelsen* kan estimeres. For enkelte ydelser kan det ydermere være en fordel at opgøre enhedspriserne til brug for prisfremskrivningen i forskellige kategorier.

Enhedspriser kan ændre sig løbende

Dette er eksempelvis tilfældet for førtidspensionsområdet, hvor enhedsprisen for eksempel afhænger af tilkendelsestidspunkt. Den kommunale enhedspris for tilkendte førtidspensioner efter refusionstrappen (d. 1. juli 2014) er ca. 166.000,- kr. svarende til en kommunal medfinansiering på ca. 79-80 pct. Enhedsprisen er væsentligt højere end for tilkendte før refusionstrappen, hvor der var henholdsvis 50 pct. og 65 pct. kommunal medfinansiering.

Som følge heraf kan kommunen med fordel, særskilt i forhold til *ydelser* hvor delelementer ikke er omfattet af refusionstrappen, lave *pris- og mængdefremskrivninger*. For eksempel på førtidspensionsområdet, hvor der opleves afgang i forhold til tilkendelser før 1. juli 2014, hvor enhedsomkostningerne er lavere relativt til tilkendelser efter 1. juli 2014, hvor der opleves en tilgang. Dette er essentielt at være opmærksom på.

Kommunerne har forskellige forudsætninger for at foretage *pris- og mængdefremskrivninger*, da det vil afhænge af, hvilke data kommunen har til rådighed. I STAR's dataportal, jobindsats, kan kommunen finde valide data for antallet af helårspersoner på forskellige ydelser i kommunen, men der vil være behov for at supplere med data fra kommunernes egne systemer.

Det er afgørende, at budgetforudsætningerne er klare og velbeskrevne, samt at budgettet kan anvendes i den løbende styring og opfølgning. Styring efter *pris- og mængdefremskrivninger* gør dette muligt.

Et andet væsentligt fokusområde i budgetlægningen bør være, at der anvendes en konsistent og veldokumenteret metode for beregning af større lovændringer i budgettet. Beskæftigelsesområdet har de senere år været præget af store reformer. Reformers økonomiske konsekvenser kan være varierende fra år til år, og det skal naturligvis afspejles i budgettet. I *overførselsskønnet* er den skønnede virkning af regelændringer i det givne år indarbejdet.

Budgetopfølgning

Budgetopfølgningerne bør tage udgangspunkt i samme metode som budgetlægningen. Derfor anbefales det, at kommunen løbende følger op på de budgetforudsætninger, der ligger til grund for kommunens *pris- og mængdefremskrivning*. Det være sig antallet af fuldtidspersoner på de enkelte *ydelser*, enhedspriserne for de enkelte *ydelser* og *varigheden* for *ydelser* omfattet af *refusionstrappen*. Dertil bør forbruget i året frem til budgetopfølgningen indgå som led i kvalitetssikringen.

På den måde tydeliggøres eventuelle skred i forudsætningerne, hvilket gør det muligt politisk og/eller administrativt at følge op på budgetopfølgningen med konkrete handlinger på områder, hvor det findes nødvendigt. En kommune kan eksempelvis have konstateret en stigning i antallet af sygedagpengemodtagere i sidste kvartal af året efter vedtagelse af budgettet for det kommende år. Hvis det højere niveau vurderes at fortsætte i det efterfølgende år, vil der være behov for at forholde sig til dette i budgettet på sygedagpengeområdet.

Budgetopfølgninger skal således ikke alene bidrage til løbende at følge budgettet i indeværende år, men bør også anvendes til at vurdere, om eventuelle skred vil have økonomiske konsekvenser på længere sigt, som allerede nu kan afhjælpes. Skred i forudsætninger bør derfor analyseres med henblik på at afklare, om der er tale om succesfulde indsatser, tendenser for landsdelen eller negative udviklinger mv.

I ovenstående eksempel med sygedagpenge er det f.eks. væsentligt, at kommunen ikke alene forlader sig på den tekniske fremskrivning. Kommunen bør foretage en vurdering af, om den konstaterede stigning i antallet af sygedagpengemodtagere, er udtryk for en generel landstendens, eller om det kun gælder i den enkelte kommune. Er der ikke tale om en landstendens, bør det drøftes, om det er muligt at nedbringe antallet af sygedagpengemodtagere.

En skæv udvikling i den enkelte kommune i forhold til resten af landet vil alt andet lige medføre, at finansieringen af *overførselsudgifterne* gennem *bloktilskuddet* og *budgetgarantien* i mindre grad vil svare til udgiftsudviklingen.

Dette skal ses i sammenhæng med, at fordelingen af finansieringen kommunerne imellem er delvist afhængigt af relativt mere stabile nøgletal, hvilket betyder, at fordelingen af finansieringen ikke nødvendigvis afspejler udviklingen på beskæftigelsesområdet i den enkelte kommune. *Overførselsskønnet* aftales for kommunerne under ét i *økonomiaftalen* og ikke for den enkelte kommune.

En kommune kan med fordel sikre en løbende benchmarking af ledighedsudviklingen. Ikke mindst i forhold til eventuelle investeringsindsatser. Når dette er relevant, skyldes det, at en negativ ledighedsudvikling ikke nødvendigvis medfører øget finansiering i den enkelte kommune, hvis andre kommuner ikke oplever en tilsvarende ledighedsudvikling. Omvendt vil en positiv ledighedsudvikling relativt til ledighedsudviklingen i resten af landet alt andet lige betyde, at den enkelte kommune får en gevinst finansieringsmæssigt.

Det betyder også, at en kommune altid har incitament til at reducere omkostningerne på beskæftigelsesområdet ved at sikre størst mulig effekt af beskæftigelsesindsatser, og en reduktion i *varigheden* på relevante *ydelser*.

Endelig bør budgetopfølgningerne foretages løbende. Det altovervejende hensyn i budgetopfølgningen er dog kvaliteten af budgetopfølgningen og ikke hvilken kadence denne laves med. Budgetopfølgninger på beskæftigelsesområdet bør være indholdsmæssigt tunge, så det sikres, at de anvendes som et styringsværktøj – både overfor budgetansvarlige og for det politiske niveau.

Eventuelle skred i forudsætninger bør fremgå af budgetopfølgninger

Opmærksomhed på længerevarende økonomiske konsekvenser

Benchmarking med andre kommuner kan være et vigtigt værktøj

INVESTERINGSSTRATEGIER

Med velbeskrevne investeringsstrategier er det muligt at opnå en højere beskæftigelseseffekt, besparelser på forsørgelse, øget arbejdsudbud og mere tilfredse virksomheder, at borgerne oplever sig bedre hjulpet, færre klager og flere stadfæstelser, at beskæftigelsesfaglighed stimuleres, en øget oplevelse af politisk handlekraft samt endelig mere målfokus, højere jobtilfredshed og flere ansøgere.

Investeringsstrategier kan altså bidrage til at skabe politisk ejerskab på beskæftigelsesområdet i kommunerne samtidig med, at det kan få flere borgere i job og bidrage til en forbedret økonomi for kommunen.

En forudsætning for investeringsstrategierne er dog, at der i budgetlægningen af beskæftigelsesområdet skabes synlighed omkring målsætninger og resultater. Forventede effekter af tiltag som led i en investeringsstrategi bør derfor følges af en tilpasning af budgettet i overensstemmelse med de forventede resultater. Det kan omfatte at sænke antallet af ydelsesmodtagere i målgruppen for tiltaget, justere enhedsprisen for ydelsesmodtagere i målgruppen for tiltaget og/eller tilpasse den gennemsnitlige refusion for ydelsesmodtagere i målgruppen for tiltaget, hvis varigheden af ledighed forventes påvirket.

Det er væsentligt løbende at vurdere investeringsstrategiers effekter. Strategier bør som konsekvens 1. tage afsæt i politiske mål og visioner, hvor der foretages opfølgninger, 2. udspringe af succesfulde tidsbegrænsede pilotprojekter, 3. have tydelige og håndfaste mål og delmål samt 4. lukkes ned, hvis de ikke skaber de forventede resultater.

For at vurdere investeringsstrategiers effekt anbefales det desuden, at der i opfølgning renses for konjunkturudsving eller foretages komparative analyser, hvor man sammenligner resultater med andre kommuners eller med andre indsatsers effekter, da dette kan bidrage til at understøtte en korrelation mellem indsatsen og den målte effekt.

Forud for investeringer på beskæftigelsesområdet er det desuden væsentligt at være opmærksom på, at investeringsstrategier, hvor der investeres i sagsbehandlere med videre, efter gældende regler i budget- og regnskabssystemet medfører en stigning i udgifterne under *service*. Det økonomiske potentiale der kan realiseres gennem en reduktion i antallet af ydelsesmodtagere, vil medføre et fald i udgifterne for *ydelse*. En eventuel gevinst realiseres derfor ikke indenfor servicerammen.